

ORKS & GOBLINS

TURUK

SCENARIO
J.L. ISTIN

TEKENINGEN EN INKLEURING
DIOGO SAITO

Ik draag dit werk op aan mijn vrouw Camila, die me altijd geholpen heeft wanneer ik het nodig had. Aan mijn hele familie, vooral mijn ouders, Yukiharu en Kanzuko, aan mijn tante, Rafaela, die me altijd gesteund heeft en me op dit pad heeft gebracht, aan mijn neef, Yuji, aan mijn schoonouders, Carlos en Mitie en hun familie.

Ik zal Tommaso altijd erkentelijk zijn voor de begeleiding en zijn geloof in mij. Aan Jean-Luc voor zijn vertrouwen in mijn werk en aan Audrey voor de steun.

Diogo Saito

3 SERIES IN DE WERELD VAN ARAN

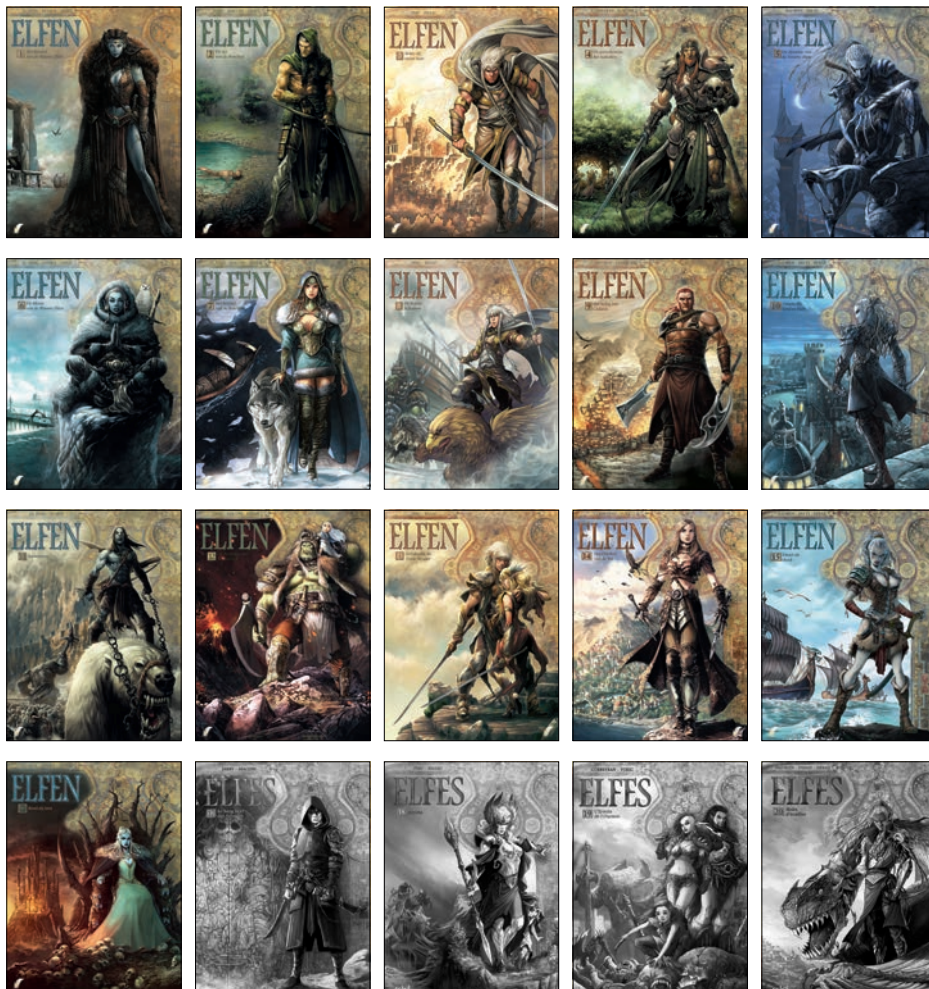
DWERGEN

ORDE VAN DE SMIDSE ORDE VAN DE TALION ORDE VAN DE TEMPEL ORDE VAN DE ZWERVER ORDE VAN HET SCHILD

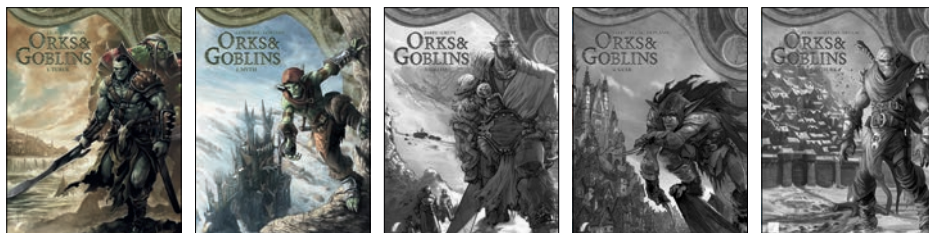
ELFEN

DE BLAUWE ELFEN DE BOSELFEN DE WITTE ELFEN DE HALFELFEN DE ZWARTE ELFEN

ORKS & GOBLINS

1 - TURUK 2 - MYTH 3 - GRIM 4 - SAAR 5 - DE SCHURK

eerste druk, november 2018
 © 2017 Éditions Soleil / Istin, Saito
 © 2018 Nederlandstalige editie: Uitgeverij Daedalus, Genk
 Alle rechten voorbehouden.

Oorspronkelijke titel: Orcs & Gobelins - Turuk
 Scenario: Jean-Luc Istin

Tekeningen en inkleuring: Diogo Saito

Vertaling: Dieter van Tilburg

Lettering: Naomi Janssen

Hardcover: ISBN: 978-90-88109-21-8 - D/2018/11960/84

Softcover: ISBN: 978-90-88109-22-5 - D/2018/11960/85

Uitgeverij Daedalus
 www.uitgeverijdaedalus.be

IK VOELDE NIETS MEER... EN DAT WAS NIET SLECHT!

WANT HOE MEER IK BIJ BEWUSTZIJN KWAM, HOE MEER PIJN IK HAD IN MIJN KOP.

PROBEER TE ADEMEN MET EEN STUKGESLAGEN NEUS EN JE WEEET HOEZEER IK OP M'N DONDER HAD GEKREGEN!

MIJN ONTWAKEN LEEK OP EEN VERDOMDE WEDERGEBOORTE, EN NET ALS EEN KOTER DIE GEBOREN WORDT, SCHREEUWDE IK ZONDER TE WETEN HOE TE STOPPEN. IN EEN EXPLOSIE VAN LIJDEN OPENDE IK EINDELIJK MIJN OGEN EN MERKTE IN HET VOORBIJGAAN DAT HET RECHTSE NIET VEEL MEER ZAG.

MEN ZEI MIJ ALTIJD DAT IK VOOR EEN ORK EEN Knappe SMOEL HAD. IK HEB OOIET EEN AVONTUURTJE GEHAD MET EEN DAME VAN STAND. MAAR IK BESEFTE DAT MIJN VERMORZELDE SNUIT IN EEN SPIEGEL BEWONDEREN ME NU ENKEL EEN NAAR GEVOEL ZOH GEVEN.

IK PROBEERDE TEVERGEEFS TE GRAVEN IN MIJN GEHEUGEN, MAAR SNAPTE NIET WAT IK DAAR UITVRAT.

DE KEREL DIE ME RAMMEL HAD GEGEVEN, HAD VAST IETS TE HARD GEMEPT. MAAR OOK NIET ZO HARD, WANT IK KENDE M'N NAAM NOG WEL, THURUK...

... EN AL SNEL HERINNERDE IK ME DE REST VAN M'N LEVEN.

LITEINDELIJK WAS HET ENIGE DAT ONTBRAK HET ANTWOORD OP TWEE VRAGEN: WIE HAD M'N KNAR SCHEEF GEKLOPT? EN VOORAL...

... WAT DEED IK HIER?

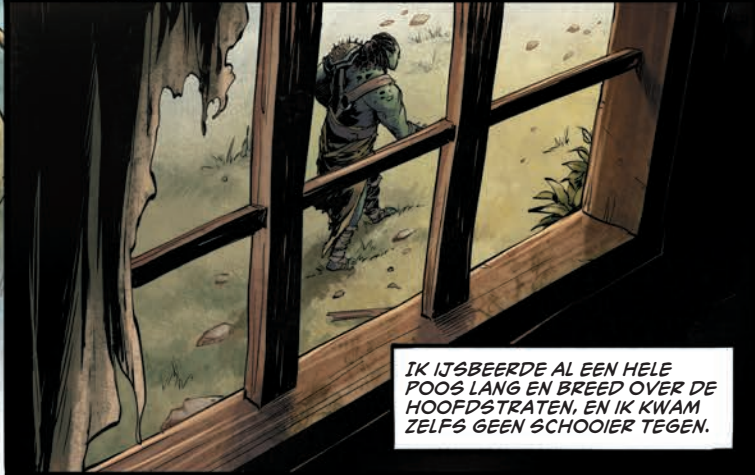

DE BUURT ZEI ME NIETS

IK SLEEPTE MIJN PIJNLIJKE KARKAS DOOR DE STEEGJES VAN EEN GROTE STAD. DE MOSSEN BEGONNEN DE GESCHEURDE EN GEBARSTEN MUREN SERIEUS GROEN TE KLEUREN. HET WAS DUIDELIJK DAT HET ONDERHOUD NIET HET VOORRECHT VAN DIE BUURT WAS OF DAT ER NIEMAND WAS OM HET UIT TE VOEREN.

MAAR WAT ME HET MEEST BEDROEFDE, EERLIJK GEZEGD, WAS NIET DE STAAT VAN DEZE PLEK. HET WAS HET ONTBREKEN VAN LEVEN.

IK IJTSBERDE AL EEN HELE POOS LANG EN BREED OVER DE HOOFDSTRATEN, EN IK KWAM ZELFS GEEN SCHOONER TEGEN.

OP ZICH WAS DAT NIET ZO ERG. ALS ORK DEED IK VAAK RUIZIES ONTSTAAN DIE IK IN MIJN HUIDIGE TOESTAND LIEVER VERMEED.

JA, HET WAS NIET ZO SLECHT...
...ZELFS AL WAS HET LANG NIET ALLEDAAGS.

TERWIJL IK ZO NADACHT, DAAGDE HET ME DAT ZE VAST ALLEMAAL IN EEN TAVERNE ZATEN VOOR EEN FEEST OF EEN PLAATSELIJK DANSPARTIJTJE.

DAAR KON IK DE SCHADE OPMETEN...

...EN ZO ERG WAS HET NIET. MIJN SMOEL LEEK, OP EEN ZWELLING NA, OP MIJN SMOEL VAN ALTIJD. EEN ORKSMOEL, MAAR VOOR EEN ORK LANG NIET LELIJK.

GEEN LEVENDE ZIEL IN DIT HOK MAAR ER WAS VOLDOENDE DRANK EN SPIJS OM TROOST IN TE ZOEKEN.

IK VULDE M'N MAAG AL DEED M'N BEK VRESELIJK PIJN.

DE SMEERLAP DIE ME DAT HAD AANGEDAAN, ZOËN BOETEN! DE GEDACHTE ALLEEN AL MAAKTE ME BLIJ.

ALS JE DE PLEK WAAR JE BENT NIET KENT, VOLG JE DE ZEKERE WEGEN. DE EERSTE ZEKERHEID IS DAT JE OP HET HOOGSTE PUNT HET BEST KUNT GENIETEN VAN HET UITZICHT.

MET MIJN SPIERSCHEUREN, M'N WONDEN EN MIJN KNAR DIE MAAR BLEEF KLOPPEN, WERD DE BEKLIMMING GEEN PLEZIERTOCHTJE.

MIJN MEESTER BRÖK HAD ALTIJD HERHAALD: 'TURUK! WAT IS ER MOOIER DAN FLINK LIJDEN?' IK EERDE HEM EN TOEN IK BOVEN AANKWAM...

... TOEN IK EINDELIJK DE STAD IN HAAR GEHEEL ZAG...

... BESEFTE IK DAT MIJN LIJDENSWEG MAAR NET BEGONNEN WAS..

IK KON WEL BLIJVEN
STAREN NAAR DE STAD, MAAR IK
HERKENDE HELEMAAL NIETS!

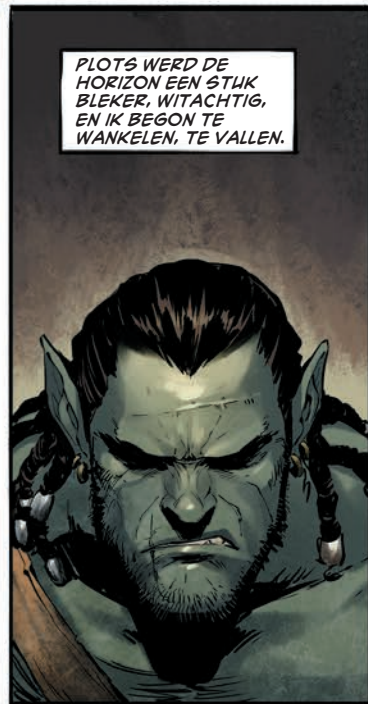
EN WAT IK ER DEED,
DAAR WIST IK NOG
MINDER VAN!

ALS ER IETS IS DAT ORKS NIET ZO FIJN VINDEN, IS HET WEL DE ONMETELIJKE OCEAAN. IN ONZE CLANS ZIJN ER MAAR WEINIG MET ZEEBENEN.

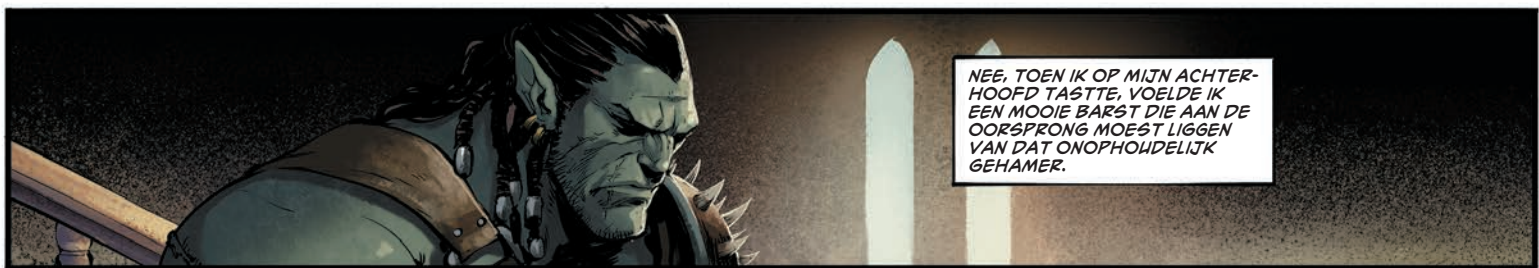
IK VOELDE ME ALS IN EEN VERGEETPUT ONDER EEN BLOTE HEMEL!

PLOTS WERD DE HORIZON EEN STUK BLEKER, WITACHTIG, EN IK BEGON TE WANKELEN, TE VALLEN.

HET LIJKT WAARSCHIJNLIJK ALSOF IK EEN STUK IN M'N KRAAG HAD, MAAR DAT KWAM ECHT NIET OMDAT IK DRIE TONNEN GERSTENAT HAD ACHTEROVERGESLAGEN.

NEE, TOEN IK OP MIJN ACHTERHOOFD TASTTE, VOELDE IK EEN MOOIE BARST DIE AAN DE OORSPRONG MOEST LIGGEN VAN DAT ONOPHOUDLIJK GEHAMER.

DAT IK DIE EERSTE PIJL ONTWEEK, WAS PUUR GELUK, EN JE KUNT NIET ZEGGEN DAT HET GELUK ME DE LAATSTE TIJD TOELACHTE.

IK DEED DUS WAT IK MOEST DOEN OM BESCHUTTING TE VINDEN, OM HET LOT NIET TEVEEL TE TARTEN.

IK VOELDE EEN MENGELING VAN VURIGE HAAT EN ONZEGGBARE VREHGDE!

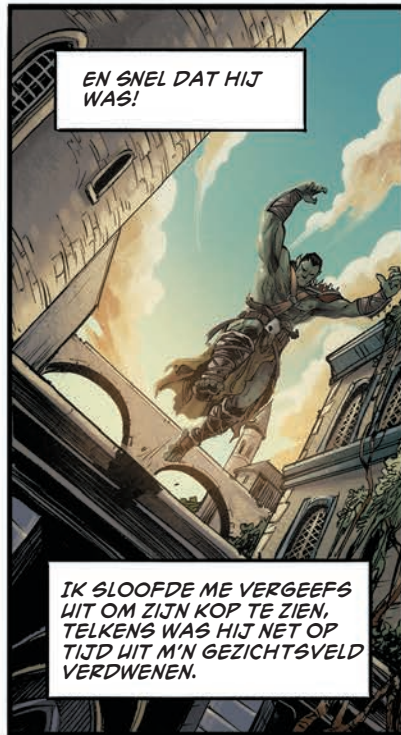

HAAT, OMDAT IK EEN DOELWIT WAS. VREHGDE, OMDAT ER NOG IEMAND OP DIT VERDOMDE EILAND ZAT!

HET WAS EEN ZWEEM VAN HOOP OF IETS DERGELIJK. ZELFS AL STOND DIE PEŠTKOP ME NAAR HET LEVEN.

EN SNEL DAT HIJ WAS!

IK SLOOFDE ME VERGEEFS UIT OM ZIJN KOP TE ZIEN, TELKENS WAS HIJ NET OP TIJD UIT M'N GEZICHTSVELD VERDWENEN.

IK BEGON HET SERIEUŠ OP MIJN HEUPEN TE KRIJGEN! EEN DOELWIT ZIJN LAG NIET IN MIJN AARD.

DIEP IN MIJN HART BELOOFDE IK HEM EEN GEWELDDADIG LIJDEN VAN HET TYPE 'SLACHT-HUIZEN VAN KARŠHEK'

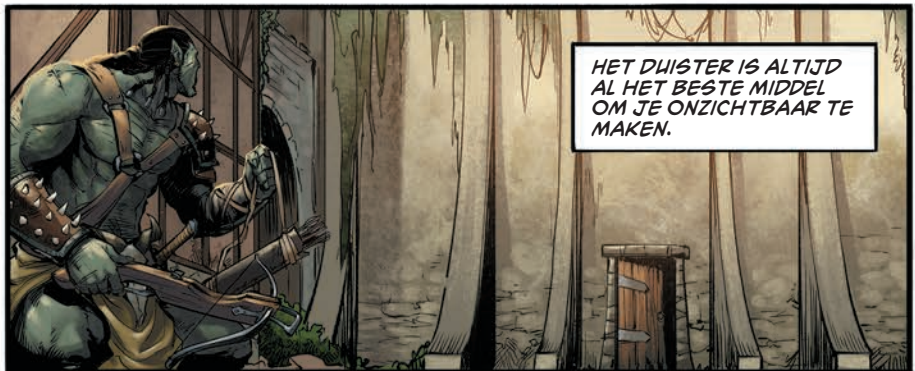
MAAR NU MOEST IK VOORAL VOOR WAT AFSTAND ZORGEN TUSSEN HEM EN MIJ. OM ME TE ORGANISEREN EN ERGENS EEN ZWAARD OP TE DHIKELN, OF EENDER WELK WAPEN DAT M'N VEL KON REDDEN EN WAARMEE IK KON TERUGSLAAN!

DE KEREL MOEST MISSCHIEŒ OOK EVEN WAT MUNITIE OPHALEN. HIJ LIET ME ALVAST EVEN LOS!

EEN BEETJE VERDER KREEG IK VAN DE VOORZIEŒIGHEID WAT IK NODIG HAD OM HEM MET GELIJKE TALION TE BETALEN!

HET DUISTER IS ALTIJD AL HET BESTE MIDDEL OM JE ONZICHTBAAR TE MAKEN.

DWS TOEN DE KANS ZICH VOORDEED, VERBORG IK MIJN GROENE KONT IN DE SCHADUW, OM GEDULDIG TE WACHTEN TOT MIJN VIJAND LANGŠKWAM.

ACHTERAF GEZIEN, WAS DAT HET SLECHTSTE DAT IK KON DOEN.

HET GELUID DAT IK HOORDE, MOEST WEL ADEMHALING ZIJN. ER ZAT IEMAND DAARBINNEN... EEN TIENTAL KERELS, NAAR SCHATTING.

MENSEN DIE OVERDAG SLIEPEN. IK KAN ACHTERAF NIET ZEGGEN OF IK KALM WAS. EEN VRESELIJKE GEUR KIETELDE MIJN NEUSGATEN, DIE VAN EEN VERROT FEESTMAAL, ALSOF JE EEN TIENTAL JAKS IN EEN GESLOTEN KAMER LAAT STERVEN.

TEGEN HET ADVIES VAN MIJN MEESTER IN, BEN IK ALTIJD VERDOMD NIEUWSGIERIG GEWEEST. DUS GESNURK EN EEN GEUR VAN VERROT VLEES TROK MIJ AAN ZOALS EEN MOOIE, VETTE STRONT VLEGEN AANTREKT.

MIJN OGEN WAREN GEWEND AAN DE DUISTERNIS, MAAR TOEN IK OP HET EINDE KWAM VAN WAT EEN LANGE GANG LEEK, KOOS IK TOCH VOOR HET LICHT VAN EEN KLEINE TOORTS, MET MIJN VUURSTEEN EN EEN STUK HOUT DAT ER LAG.

DE RUIMTE WAS ZO GROOT DAT ER EEN ECHO WAS EN HET GESNURK KWAM VAN WAT VERDER.

IK VOLGDE MIJN INSTINCT, MIJN GEHOOR EN VOORAL DE GEUR, MOET IK ZEGGEN.

EN DAAR ZAG IK WAT ER SNURKTE.

SHIT...

ER IS MIJ ALTIJD VERTELD DAT ER GEEN LELIJKER SMOEL IS DAN EEN ORK OF EEN GOBLIN. MAAR WAT IK DAAR ZAG, HAD DE LELIJKSTE ORK EEN MOOIE MAN DOEN LIJKEN! DIE DINGEN! ZE WAREN VERSCHRIKKELIJK LELIJK EN DE ROTHEID DROOP ERAF!

IK WILDE VOORAL NIEMAND STOREN, MAAR NET ALS JE ALLES DOET OM STIL TE ZIJN, WORD JE ONHANDIG...